

Universiteit
Leiden
The Netherlands

De Onderzoeker: Kutsal Yesilkagit: In deze vaste rubriek vertelt een medewerker van het departement bestuurskunde over zijn of haar onderzoek.

Houdijk, R.

Citation

Houdijk, R. (2000). De Onderzoeker: Kutsal Yesilkagit: In deze vaste rubriek vertelt een medewerker van het departement bestuurskunde over zijn of haar onderzoek. *Bestuurskundige Berichten*, 15(4), 15-16. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234377>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

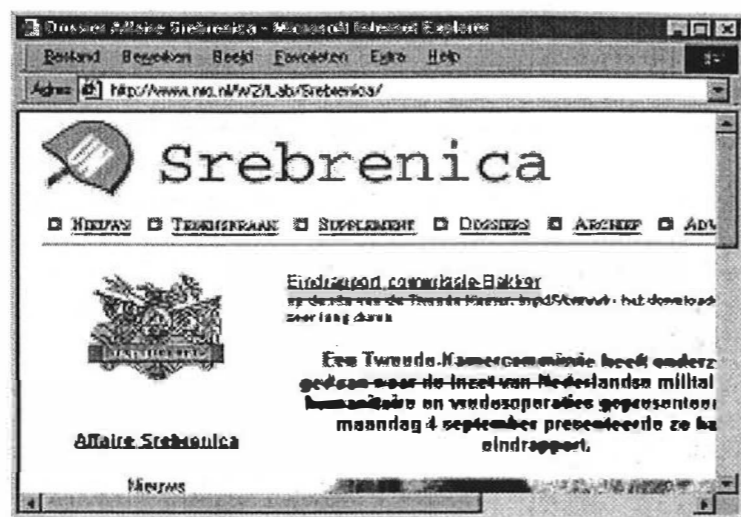
Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234377>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Link-it! VN-Vredesmissies

Voor informatie over vredesmissies ligt de website van de Verenigde Naties (<http://www.un.org>) natuurlijk het meest voor de hand. Het hoofdmenu 'vredesmissies', met informatie over de diverse aspecten van vredesoperaties, vind je op http://www.un.org/Depts/dpko/dpko/home_bottom.htm. Op deze pagina staat ook een mooi citaat van Secretaris-Generaal Kofi Annan over vredesmissies: *The first United Nations peacekeeping operation was "an attempt to confront and defeat the worst in man with the best in man: to counter violence with tolerance, might with moderation, and war with peace. Since then, day after day, year after year, UN peacekeepers have been meeting the threat and reality of conflict, without losing faith, without giving in, without giving up."*

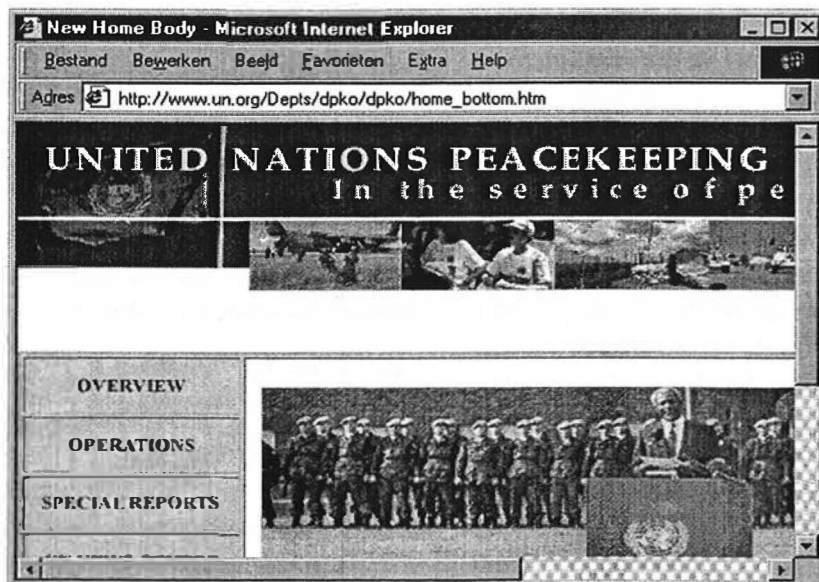
Een overzicht van alle lopende VN-missies staat op de pagina http://www.un.org/Depts/dpko/dpko/cu_mission/body.htm. Wie iets wil weten over het gesprek van de dag in Nederland (althans, als het gaat om vredesmissies) moet de pagina van UNMEE eens opzoeken. Op http://www.un.org/Depts/dpko/unmee/body_unmee.htm wordt een overzicht gegeven van de operaties in de grensstreek van Ethiopië en Eritrea. Het mandaat van UNMEE is er te vinden, samen met gegevens als maximale troepensterkte (4.200 man), *force commander* (majoor-generaal Patrick C. Cammaert) en vele andere feitjes en weetjes. Laten

we echter niet vergeten, dat men over een andere Nederlandse vredesmissie natuurlijk ook nog niet is uitgepraat. Het VN-rapport over de val van Srebrenica is te vinden op <http://www.un.org/peace/srebrenica.pdf>. Een uitgebreid dossier van de Nederlandse berichtgeving over de val, wordt geboden door het NRC-Handelsblad op <http://www.nrc.nl/W2/Lab/Srebrenica/>. Het NRC heeft trouwens ook dossiers over Oost-Timor (<http://www.nrc.nl/W2/Lab/Oost-Timor/>) en Kosovo (<http://www.nrc.nl/W2/Lab/Kosovo/>).

Het Ministerie van Defensie biedt op <http://www.mindef.nl/missies/index.html> een overzicht van alle lopende en afgeronde VN-operaties met Nederlandse deelname. De besluitvorming rond uitzending van Nederlandse militaire is recentelijk uitgebreid onderzocht door de commissie Bakker. Op <http://www.overheid.nl/op/> kan gezocht worden naar kamerstukken over uitzending en vredesmissies onder publicatienummer 26454.

Vredesmissies zijn diep ingebed in het geheel van VN-organisaties. Diverse organisaties zijn betrokken tijdens, maar ook na missies. Het Joegoslavië Tribunaal (<http://www.un.org/icty/>) is een voorbeeld daarvan. Een overzicht van alle VN-organisaties met hun websites kan je vinden op <http://www.un.org/aroundworld/map/>.

De Onderzoeker: Kutsal Yesilkagit

In deze vaste rubriek vertelt een medewerker van het departement bestuurskunde over zijn of haar onderzoek.

Ruud Houdijk

Nog eenmaal per week kun je hem tegenkomen op de vijfde verdieping, alwaar hij momenteel nog samenwerkt met Jouke de Vries en Frits van der Meer. Per 1 januari 2001 zal hij echter Leiden achter zich laten en op avontuur gaan in Utrecht. Tien jaar Leiden zal dan bekroond worden met de doctorstitel en natuurlijk met veel herinneringen aan het Wetenschappelijke Onderzoek (met hoofdletters). *De Onderzoeker* verhaalt over zijn ervaringen in de wetenschap en zijn liefde voor het onderzoek: vrij verslag van een interview met dr(s). A.K. Yesilkagit.

Onder het genot van een kop koffie vraag ik Kutsal naar zijn beweegredenen voor het promoveren. Waarom is hij na zijn studie niet de vrije arbeidsmarkt ingestroomd, maar heeft hij gekozen voor een aanzienlijke verlenging van zijn loopbaan aan de universiteit? Kutsal antwoordt me, dat de kiem van zijn wens te promoveren lag in zijn liefde voor het schrijven. Vanaf het derde jaar van zijn studie bestuurskunde kwam in toenemende mate de nadruk te liggen op het schrijven van papers. De vele schrijfopdrachten konden bij hem wel op waardering rekenen. Ook het uitvoeren van een eigen onderzoek, zoals de huidige studenten doen bij het vak Methoden en Technieken 3, vond Kutsal erg leuk. De combinatie van je verdiepen en inlezen in de stof en graven naar het onbekende om vervolgens op basis daarvan te komen tot verklaringen van verschijnselen in de empirie, was en is voor hem een uitdaging. Promoveren is natuurlijk niet alleen onderzoeken. De drie taakstellingen van universitair medewerkers strekken zich immers, naast het onderzoek, ook uit over onderwijs- en bestuurlijke ta-

ken. Als Universitair Docent verdeel je je tijd doorgaans fifty-fifty over onderwijs en onderzoek. Voor Kutsal, als AIO (assistent-in-opleiding), ligt die verhouding anders: hij besteedt zo ongeveer twintig procent van zijn tijd aan onderwijs, tegenover tachtig aan onderzoek. Dit betekent niet, dat Kutsal geen plezier beleeft aan het doceren, in tegendeel zelfs: hij ontleent veel voldoening aan het geven van onderwijs. Het leukst vindt hij moeilijke vragen van de studenten. In-

De grammatica van het onderzoeken kun je leren...

dien je als docent de studenten zover kan krijgen, dat ze hun oorspronkelijke terughoudendheid overwinnen en blij geven van een kritische kijk op de stof, dan ben je voor een groot deel geslaagd in je opzet. De docent is er immers om de student academisch te schoolen. Dit wil zeggen, dat de student aan het einde van zijn opleiding in staat moet zijn holle frasen te doorzien en ze te onderscheiden van waardevolle informatie. In de hui-

dige kennissamenleving komt er namelijk zoveel informatie op je af, dat je ervoor moet waken niet overspoeld te worden en te verdrinken in de informatiestroom. Je moet uit de massa aan informatie goede kennis kunnen destilleren. Studenten moeten daarom ten alle tijde kritisch blijven en de informatie van de docent niet zomaar voor waar aannemen.

Als ik aan Kutsal vraag, wat volgens hem kenmerkend is voor onderzoek in de bestuurskunde, leunt hij voorover en begint hij geanimeerd en geëngageerd te praten. Hij vertelt dat liefde voor politiek en bestuur de drijfveer is van een bestuurskundige onderzoeker. Je moet de schoonheid van het politieke spel kunnen inzien. Je moet willen weten wat mensen drijft, hoe met macht wordt omgegaan en hoe ideeën worden omgezet in acties. De grammatica van het onderzoeken kun je leren, maar gedrevenheid om te willen begrijpen en verklaren is onontbeerlijk. Als ik hem vraag of studenten die gedrevenheid, die drijfveer ook hebben, beaamt Kutsal dat. In eerste instantie moet je als docent bij de studenten

veel weerstand overwinnen. Aan het begin van een cursus ervaart driekwart van de studenten, dat ze papers "moeten" schrijven. Na verloop van tijd ontstaat er onder de studenten echter een zeker enthousiasme over het onderwerp, hetgeen voor de docent zeer bevredigend is. De studenten praten zichtbaar met glimmende ogen over het onderwerp en je merkt dat ze als het ware "onder de huid van de bestuurders en organisaties willen kruipen".

Er is niet één theorie waar Kutsal helemaal prat op gaat. Je moet volgens hem ook nooit één theorie als uitgangspunt nemen voor al je onderzoek. Je moet immers kritisch

blijven, ook (of misschien wel juist) ten opzichte van theorieën. Het uitgangspunt van onderzoek ligt eigenlijk altijd in de empirie. Je interesse wordt opgewekt door een bepaald fenomeen; je wordt gegrepen door een empirisch probleem. Dan pas komen de theorieën. Een theorie is niet meer dan een instrument om een empirische puzzel op te lossen. Theorieën zijn echter nooit alles-verklarend. Misschien komt Kutsal ooit nog wel eens met zijn eigen theorie, die dan bijvoorbeeld zou kunnen gaan over identiteitspolitiek: identiteit is niet perse een vast gegeven, maar kan in zekere mate gevormd en opgelegd worden. Deze interesse van Kutsal kan gezien worden in het

Van 1990 tot 1995 studeerde Kutsal Yesilkagit (1970) bestuurskunde aan de Universiteit Leiden, samen met onder andere Liesbeth Heyse en

Frans Jorna. Van december '95 tot augustus '96 werkte hij, als onderzoeker-assistent, samen met dr. Jouke de Vries aan een onderzoek in opdracht van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Dit resulteerde in een gezamenlijke publicatie onder de titel *Ideas of self-regulation in Dutch Fishing Policy: The problem of collective action*, uitgebracht door het 'Netherlands Institute of Government' (NIG). Later volgende, eveneens samen met De Vries, het artikel *Core Executives and Party Policies: privatisation in the Netherlands* in het tijdschrift *West European Politics*. September 1996 startte Kutsal met zijn promotieonderzoek. Onder supervisie van prof.dr. James Björkman werkt hij sindsdien aan een onderzoek voor de 'Research School of

Asian, African, and Amerindian Studies' (CNWS) binnen het zogenaamde *research cluster* 'State-Society Relations in the Contemporary Developing World'. Het onderzoek behelst een studie naar beleidsverandering binnen militaire regimes, in casu het onderwijsbeleid onder drie militaire dictaturen in Turkije. Voor een uitvoerige bestudering van alle relevante literatuur en documenten bracht Kutsal 3 maanden door in Turkije, spittend in archieven en bibliotheken. Vier jaar onderzoek, vier jaar lezen en herlezen, schrijven en herschrijven, resulteerde afgelopen maand in een eerste versie van zijn proefschrift. Komend voorjaar zal Kutsal op basis van zijn onderzoek ook daadwerkelijk promoveren. Met zijn *Policy Change under Military Rule* zal Kutsal de felbegeerde doctorstitel in de wacht slepen. Na een vruchtbare periode aan de Universiteit Leiden, zal Kutsal volgend jaar ten slotte Neerlands oudste universiteit verruilen voor de nieuwe bestuurskundeopleiding van Mark Bovens aan de Universiteit van Utrecht.

verlengde van zijn promotieonderzoek over militaire dictaturen.

...maar gedrevenheid is onontbeerlijk

Hoe hij over tien jaar zal zijn en wat hij dan zal doen, weet Kutsal nog niet zo. Wel kan hij zeggen, dat hij waarschijnlijk niet in het bedrijfsleven of in de advieswereld terecht zal komen. Het liefst blijft hij bij een universiteit werken, mogelijk buiten Nederland, en internationaal publiceren is zeker iets wat hij graag zou willen. Dat Kutsal niet snel in de consultancy terecht zal komen, moet gezien worden in het licht van het onderscheid dat hij maakt tussen theorie en advisering. Zonder het een is het andere niet mogelijk, maar beide tegelijkertijd goed doen, gaat volgens hem niet. Verklaren, op grond van theorie, is namelijk een wezenlijk andere "tak van sport" dan prescriptie. Welke van de twee een wetenschapper doet is zijn/haar eigen keuze. Hijzelf ziet het als zijn taak om dat wat je onderzoekt, mee te geven aan de samenleving. Als wetenschapper sta je niet los van de werkelijkheid: als bestuurskundige kan je niet zonder het openbaar bestuur en aan de andere kant kan het openbaar bestuur veel aan jou hebben. Je bent er om inzichtelijk te maken. Het maakt niet uit of je adviezen geeft en zegt "zo moet het" of dat je ambtenaren vertelt "het is zo gegaan", zodat ze zelf kunnen bepalen wat te doen: zolang de wetenschapper zich maar niet terugtrekt in een ivorentoren.

In het volgende nummer geeft Kutsal Yesilkagit een samenvatting van zijn onderzoek.

Memorandum: Development Aid for the Palestinian Authority

Joost van Halem

The Netherlands started to support the Palestinian Authority (PA) as a new partner in the Middle East and a supporter of the peace-process after the Oslo Agreements. A development aid programme was set up with the PA. Recently the Netherlands government decided to direct its development aid to three sectors: water, agriculture and primary education. Sector-crossing theme's which get attention are human rights, democratization and good governance and women and development.

Aid for Harbor in Gaza

As a part of the aid the Netherlands became co-financier of a new harbor in Gaza. Other financiers were the French government, the European Investment Bank and the PA itself. Contracts have been signed with Ballast Nedam and the French Spie Batignolles for 150 million guilders (71.4 million Euro). What should the Netherlands Government's position be towards future – financial – support for the harbor in Gaza? A commitment for the current aid has been done and will be kept. Current building however is only a first step; expansion will be needed for the harbor to be successful.

Dutch factors to take into account

Further financial support for the expansion of the Gaza harbor could be seen as a test case of our supportiveness of the Palestinians. The Netherlands image in the Arab and even Muslim world will be improved when we continue supporting the PA. The last years we gained some trust that will be lost if we stop our support of the harbor. Trust of the Arab and Muslim

world is positive for the Netherlands in all sorts of international organizations. It is also good for our economy; it prevents possible boycotts. Aid for the Gaza harbor will lead to new contracts for Dutch companies like Ballast Nedam. Development aid for the harbor is therefore good for our own economy. We have invested a lot of money in the harbor; we should support it until it is a real success. Otherwise all the investments and all of the aid were useless (sunk cost effect).

Only when peace has been reached investments should be done

The bad human rights situation in the Palestinian territories is already causing problems for support in the Netherlands for development aid. Neutral financial aid for infrastructure could be replaced by pro-human rights aid like the financing

of a free radio station. This would prevent national diminishing support for aid as such. Further support for the harbor is not in line with the sectors that were chosen for in the aid policy programme referred to earlier on.

Palestinian factors to take into account

The Palestinian people are very poor compared to the Israeli. This inequality leads to jealousy, jealousy leads to hatred, hatred leads to violence, violence threatens the peace process. The Gaza economy is hardly developed. Linking it up to the global economy is very important for sustainable development in the future. A good harbor is a prerequisite for becoming a part of the global economy. Thus the harbor will strengthen the Gaza economy. Economic development is good for the people and also prevents a growth of terrorist groups like Hamas, which have social-relieve programs thanks to which they are so successful. In the peace process these terrorist groups put many peace initiatives to an end by their violence. People need no so